

Практичне заняття. 5.

Тема. КООРДИНАЦІЙНІ СПОЛУКИ.

Мета. Навчитися аналізувати склад та будову комплексної сполуки; визначати комплексоутворювач, ліганди, визначати заряд комплексної частинки, координаційне число (КЧ) і ступінь окиснення комплексоутворювача; розрізнити катіонні, аніонні і нейтральні комплексні сполуки; визначати природу хімічного зв'язку в комплексних сполуках; складати рівняння дисоціації комплексних сполук у водних розчинах і вираз для константи нестійкості K_n комплексного іона; розрізнити подвійні та комплексні солі; складати рівняння реакцій утворення комплексних сполук, рівняння реакцій обміну за участю комплексних сполук у молекулярному та іонному виглядах.

Вступ.

Комплексні сполуки становлять найбільш поширену і неоднорідну групу речовин. Певні представники цього класу речовин мають значне біологічне значення, інші широко застосовуються в аналітичній хімії. Серед причин, які визначають цінність знань про склад, будову і властивості комплексних сполук, слід зазначити наступні: по-перше, розгляд комплексів дає можливість поглибити знання про просторову будову молекул та залежність властивостей речовин від їх будови, по-друге, комплексні сполуки використовуються для отримання нових матеріалів (карбоніл заліза – для отримання заліза високого ступеня чистоти, фероцен – як каталізатор у реакціях полімеризації тощо).

План.

1. Склад і будова комплексних сполук. Природа хімічного зв'язку в комплексних сполуках.
2. Основні положення координаційної теорії.
3. Номенклатура комплексних сполук.
4. Просторова будова комплексних сполук.
5. Ізмерія комплексних сполук.
6. Хімічні властивості комплексних сполук.

Приклади виконання типових завдань

Приклад 1 Дайте назву сполуці за формулою: а) $[\text{Pt}(\text{NH}_3)_3\text{Cl}]\text{Cl}$; б) $[\text{K}_3(\text{Co}(\text{NO}_2)_6)]$.

Розв'язання. Комплексні сполуки називають починаючи з катіона. Назву комплексного йона складають так: спочатку в алфавітному порядку зазначають кількість (використовуючи грецькі числівники: ди, три, тетра, пента, гекса і т.д.) і назву кожного негативно зарядженого ліганду із суфіксом «о» (Cl^- – хлоро, SO_4^{2-} – сульфато, CN^- – ціано, OH^- – гідроксо); потім – кількості і назви нейтральних лігандів (H_2O – аква, NH_3 – амін, CO – карбоніл). Останнім називають комплексоутворювач та його ступінь окиснення (римськими цифрами після назви комплексоутворювача).

У назвах катіонних і нейтральних комплексних йонів не передбачено спеціальних закінчень, а назви аніонних комплексів мають суфікс – **ат**, що додається до кореня назви центрального атома. У цілому для складання назви комплексної сполуки необхідно визначити за формулою зовнішню сферу та її заряд, заряд комплексного йона, заряди лігандів і ступінь окиснення комплексоутворювача.

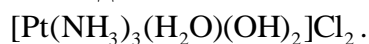
а) У комплексній сполуці $[\text{Pt}(\text{NH}_3)_3\text{Cl}]\text{Cl}$ зовнішня сфера представлена хлорид-аніоном Cl^- , комплексний йон – катіоном $[\text{Pt}(\text{NH}_3)_3\text{Cl}]^+$, в якому комплексоутворювачем є Pt^{2+} , а

лігандами – молекули NH_3 та йон Cl^- . Називаємо сполуку відповідно до вимог номенклатури: хлоротриамінплатина(II) хлорид.

б) У комплексній сполуці $\text{K}_3[\text{Co}(\text{NO}_2)_6]$ роль зовнішньої сфери відіграють три катіони K^+ , комплексного йона – аніон $[\text{Co}(\text{NO}_2)_6]^{3-}$, в якому комплексоутворювачем є Co^{3+} , а лігандами – шість аніонів NO_2^- . З урахуванням правил називаємо сполуку: калій гексанітритокобальтат(III).

Приклад 2. Складіть формулу сполуки за назвою: дигідроксоакватриамінплатина(IV) хлорид.

Розв’язання. Як випливає з назви сполуки, комплексоутворювачем в ній є йон Pt^{4+} , а лігандами – дві гідроксильні групи OH^- (про що свідчить частина слова «гідроксо», перед якою є префікс «ди»), одна нейтральна молекула H_2O (аква) і три молекули амоніаку NH_3 (триамін). З урахуванням усіх перелічених частинок одержуємо формулу комплексного йона $[\text{Pt}(\text{NH}_3)_3(\text{H}_2\text{O})(\text{OH})_2]^x$, а його заряд визначаємо як алгебраїчну суму зарядів всіх складових: $[\text{Pt}(\text{NH}_3)_3(\text{H}_2\text{O})(\text{OH})_2]^{2+}$. Координаційне число комплексоутворювача дорівнює загальній кількості всіх лігандів ($3+1+2=6$). Зовнішня сфера комплексної сполуки – протийон – повинна мати такий же за величиною, але протилежний за знаком заряд (-2), що забезпечується двома йонами Cl^- . Остаточна формула дигідроксоакватриамінплатина(IV) хлориду має вигляд:

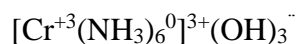

Приклад 3. Складіть координаційну формулу комплексної сполуки, що містить частинки Cu^{2+} , CN^- , Sr^{2+} .

Розв’язання. Спочатку необхідно визначити центральний атом, або комплексоутворювач. Це може бути Cu^{2+} чи Sr^{2+} . Однак зважаючи на те, що найчастіше у ролі комплексоутворювача можуть бути йони d-елементів, вважаємо, що центральним атомом буде йон Cu^{2+} . Координаційне число, як правило, вдвічі більше за ступінь його окиснення, тому для Cu^{2+} воно дорівнюватиме 4. Лігандами можуть бути електронейтральні молекули, що містять атоми з неподіленими електронними парами, або негативно заряджені йони, до яких належать частинки CN^- . Таким чином, одержуємо формулу $\text{Sr}[\text{Cu}(\text{CN})_4]$ – стронцій тетраціанокупрат(II).

Приклад 4. Визначте комплексоутворювач, ліганди, заряд комплексного йона і координаційне число комплексоутворювача у сполуках: $[\text{Ni}(\text{NH}_3)_3\text{Cl}]\text{Cl}$; $[\text{Cr}(\text{NH}_3)_6](\text{OH})_3$.

Розв’язання: $[\text{Ni}^{2+}(\text{NH}_3)_3^0\text{Cl}^-]^+\text{Cl}$. В даній КС в зовнішній сфері знаходиться один хлорид-іон (Cl^-), значить, комплексний йон має заряд $1+$ (катіонний комплекс). В комплексному йоні комплексоутворювачем є Ni^{2+} , а лігандами – три молекули NH_3 і один хлорид-іон. Ступінь окиснення М визначаємо за різницею між зарядом комплексного йона та сумарним зарядом лігандів: $(1+) - [3 \cdot 0 + 1 \cdot (-1)] = +2$. Число лігандів дорівнює чотирьом, тому КЧ = 4.

В даній КС у зовнішній сфері знаходиться три OH^- групи, тобто заряд комплексного іона $3+$. Комплексоутворювачем є Cr^{+3} , а лігандами – шість нейтральних молекул аміаку NH_3 . КЧ= 6.

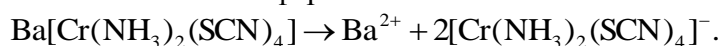
Приклад 5. Дано ряд частинок: Cu^{2+} , NH_3^0 , CN^- , K^+ , NO_3^- . Складіть з них формули аміачного і ціанідного комплексів.

Розв'язання: З усіх частинок комплексоутворювачем може бути тільки Cu^{2+} (*d*-елемент), його КЧ дорівнює 4.

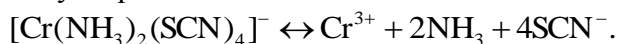
Складаємо комплексний іон аміачного комплексу (у ролі лігандів виступають молекули NH_3 : $[\text{Cu}(\text{NH}_3)_4]^{2+}$. Заряд комплексного іона дорівнює $2+$, це означає, що у зовнішній сфері можуть знаходитись виключно негативні частинки. Звідси формула КС - $[\text{Cu}(\text{NH}_3)_4](\text{NO}_3)_2$, це катіонний комплекс. Складаємо комплексний іон ціанідного комплексу (у ролі лігандів виступають CN^- іони): $[\text{Cu}(\text{CN})_4]^{2-}$, заряд комплексного іона дорівнює $2-$, тобто це – аніонний комплекс, і у зовнішній сфері можуть знаходитись тільки позитивні частинки. Звідси формула комплексної сполуки $\text{K}_2[\text{Cu}(\text{CN})_4]$.

Приклад 6. Складіть рівняння первинної і вторинної дисоціації та вираз константи нестійкості комплексного йону для комплексної сполуки $\text{Ba}[\text{Cr}(\text{NH}_3)_2(\text{SCN})_4]_2$.

Розв'язання. Первинна дисоціація – практично необоротний розпад електроліту на комплексний йон та йони зовнішньої сфери:

Вторинна дисоціація – оборотний розпад комплексного йона на комплексоутворювач та ліганди:

Вторинна дисоціація проходить дуже незначною мірою, тому підлягає закону діючих мас і характеризується константою рівноваги, яку у випадку комплексного йона називають константою нестійкості.

Складаємо вираз константи нестійкості комплексного йона:

$$K_{\text{нест}} = \frac{[\text{Cr}^{3+}][\text{NH}_3]^2[\text{SCN}^-]^4}{[[\text{Cr}(\text{NH}_3)_2(\text{SCN})_4]^-]}$$

Приклад 7. Виходячи з частинок K^+ , Cr^{3+} , OH^- , H_2O , складіть сім координаційних формул комплексних сполук і назвіть їх. Вкажіть комплексний неелектроліт. Для однієї з них зазначте тип за природою лігандів і за зарядом внутрішньої сфери.

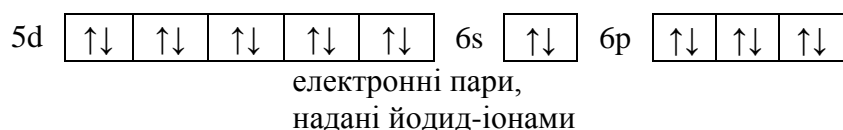
Розв'язання. Серед наведених частинок найімовірніше комплексоутворювачем може бути Cr^{3+} , який належить до *d*-металів, найбільшою мірою схильних до комплексоутворення. Ступінь окиснення $+3$ зумовлює координаційне число 6, тому навколо Cr^{3+} повинно скупчуватися шість лігандів – негативно заряджених йонів чи нейтральних молекул. Такими є OH^- і H_2O . Тоді зовнішньою сферою для аніонних комплексів може бути K^+ , а для катіонних – OH^- . При цьому слід дотримуватися рівності за величиною, але протилежності за знаком зарядів внутрішньої та зовнішньої сфер, регулюючи кількість частинок у зовнішній сфері. Дотримуючись перелічених умов, складаємо координаційні формули:

- 1) $\text{K}_3[\text{Cr}(\text{OH})_6]$ – калій гексагідроксохромат(III);
- 2) $\text{K}_2[\text{Cr}(\text{OH})_5(\text{H}_2\text{O})]$ – калій аквапентагідроксохромат(III);

- 3) $K[Cr(OH)_4(H_2O)_2]$ – калій диакватетрагідрохсохромат(III);
- 4) $[Cr(OH)_3(H_2O)_3]$ – триакватригідрохсохром(III), ком-плексний неелектроліт;
- 5) $[Cr(OH)_2(H_2O)_4]OH$ – тетраквадигідрохсохром(III) гідроксид;
- 6) $[Cr(OH)(H_2O)_5](OH)_2$ – пентаквигідрохсохром(III) гідроксид;
- 7) $[Cr(H_2O)_6](OH)_3$ – гексаквахром(III) гідроксид, за зарядом належить до аніонних комплексів, за природою лігандів – до гідрохсокомплексів.

Приклад 8. Визначте тип гібридизації АО комплексоутворювача, визначте геометричну форму і магнітні властивості комплексного йона: $[HgI_4]^{2-}$

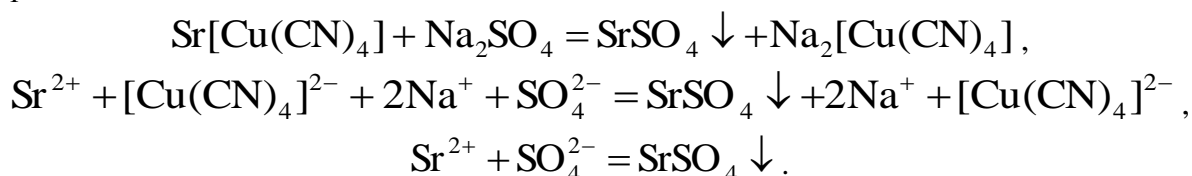
Розв'язання. У комплексі $[HgI_4]^{2-}$ у зв'язках з йодид-іонами беруть участь чотири sp^3 -гібридні орбіталі йона Hg^{2+} :

Тип гібридизації (sp^3) зумовлює тетраедричну форму комплексного йона. Комплекс є діаманітним, оскільки сумарний спіновий момент електронів дорівнює 0 (всі електрони спарені).

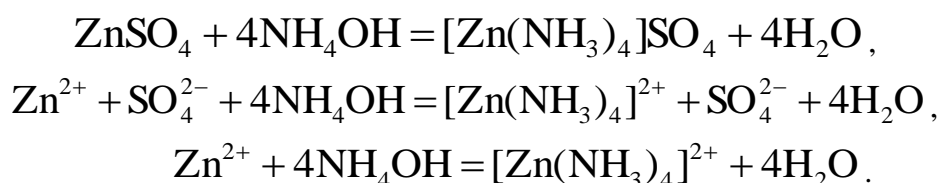
Приклад 9. Написати рівняння реакції обміну комплексної сполуки $Sr[Cu(CN)_4]$ з розчином солі Na_2SO_4 .

Розв'язання. Реакція обміну проходить згідно з рівнянням у молекулярній та йонній формах:

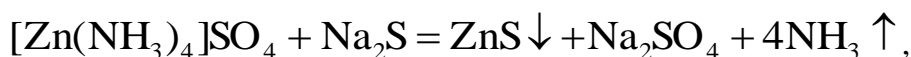

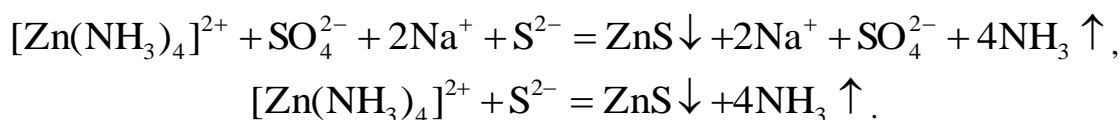
Приклад 10. Написати молекулярні і йонні рівняння реакцій утворення комплексної сполуки тетраамінцинк сульфату та її руйнування при додаванні відповідного реагенту.

Розв'язання. Склад комплексної сполуки тетраамінцинк (+2) сульфату відповідає формулі $[Zn(NH_3)_4]SO_4$. Рівняння реакції її утворення має такий вигляд:

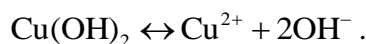
Руйнування комплексу відбувається за умови утворення більш стійкої сполуки, наприклад, осаду сульфиду. Тому до розчину $[Zn(NH_3)_4]SO_4$ слід додати розчин добре розчинної солі Na_2S . При цьому проходить реакція, рівняння якої має такий вигляд:

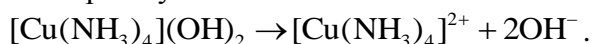
Приклад 11. Визначте, яка основа є більш сильним електролітом: $\text{Cu}(\text{OH})_2$ чи $[\text{Cu}(\text{NH}_3)_4](\text{OH})_2$?

Розв'язання. Купрум(II) гідроксид є малорозчинною сполукою, тому майже не розпадається на йони і належить до слабких електролітів. Дисоціація проходить дуже незначною мірою:

Оскільки кількість йонів OH^- обмежена, то $\text{Cu}(\text{OH})_2$ є слабкою основою.

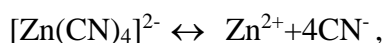
На відміну від $\text{Cu}(\text{OH})_2$ комплексна основа, в молекулі якої між внутрішньою та зовнішньою сферами здійснюється йонний зв'язок, у розчинах піддається повній первинній дисоціації, внаслідок чого відбувається накопичення гідроксильних йонів OH^- – саме їх наявність визначає силу електроліту:

Приклад 12. Напишіть рівняння дисоціації іонів $[\text{Zn}(\text{NH}_3)_4]^{2+}$ та $[\text{Zn}(\text{CN})_4]^{2-}$ і вирази для констант нестійкості. За числовими значеннями констант нестійкості визначте, який з наведених іонів є більш стійким?

$$K_H = \frac{[\text{Zn}^{2+}] \cdot [\text{NH}_3^0]^4}{[[\text{Zn}(\text{NH}_3)_4]^{2+}]} = 3,5 \cdot 10^{-10}$$

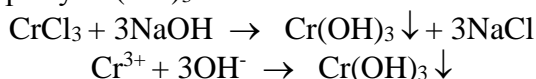
$$K_H = \frac{[\text{Zn}^{2+}] \cdot [\text{CN}^-]^4}{[[\text{Zn}(\text{CN})_4]^{2-}]} = 2,0 \cdot 10^{-17}$$

Так як константа нестійкості іона $[\text{Zn}(\text{CN})_4]^{2-}$ менша за аналогічну величину для $[\text{Zn}(\text{NH}_3)_4]^{2+}$, то цей іон є більш стійким у розчині.

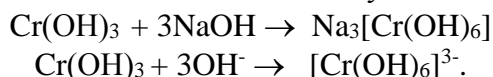
Для утворення комплексних сполук потрібні: наявність комплексоутворювача, наявність і надлишок лігандів та достатня стійкість комплексного іона, що утворюється.

Приклад 13. Напишіть у молекулярному та іонному вигляді рівняння реакцій утворення комплексної солі $\text{Na}_3[\text{Cr}(\text{OH})_6]$.

Розв'язання. Для утворення комплексної солі хрому необхідно взяти розчин солі хрому CrCl_3 , який містить комплексоутворювач Cr^{3+} , і додати розчин лугу NaOH , що має ліганди – іони OH^- . На першому етапі реакції за дефіцитом лугу комплексна сіль не утворюється, а випадає осад гідроксиду хрому $\text{Cr}(\text{OH})_3$.

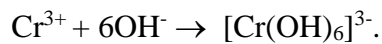

При наявності надлишку лугу осад повністю розчиняється, утворюючи розчин яскраво-зеленого кольору, який представляє собою комплексну сіль $\text{Na}_3[\text{Cr}(\text{OH})_6]$:

Сумарне рівняння реакції має вигляд:

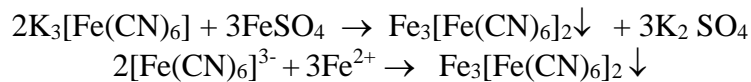

У реакціях обміну без руйнування комплексного іона КС поводять себе як звичайні сполуки, при цьому комплексні іони переходять від однієї сполуки до іншої в незмінному вигляді.

Приклад 14. Напишіть в молекулярному та іонному виді рівняння реакції взаємодії $\text{K}_3[\text{Fe}(\text{CN})_6] + \text{FeSO}_4 \rightarrow \dots$, маючи на увазі, що утворена КС є нерозчинною.

Розв'язання. Пишемо рівняння реакції обміну іонами в молекулярному та іонному вигляді:

Література.

1. Самостійна робота студентів при вивченні хімії: навч. посіб. / Ю.В. Ліцман, Л.І. Марченко, С.Ю. Лебедев.– Суми: Сумський державний університет, 2011. – 349 с. ISBN 978-966-657-338-7.
2. Методичні вказівки до практичних робіт з загальної хімії (для студентів усіх спеціальностей) (Уклад.: Т.М.Волох, Н.М.Максименко, В.В.Приседський, Л.І.Рубльова, С.Г.Шейко; Під ред. В.В.Приседського. – Донецьк: ДонНТУ, 2005. – 183 с.
3. Буря О.І., Повхан М.Ф., Чигвінцева О.П., Антрапцева Н.М. Загальна хімія: Навчальний посібник. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2002. – 306 с.
4. Ахметов Н.С. Общая и неорганическая химия. Учеб. для вузов. – 4-е изд., испр. – Москва: Высш. шк., Изд. центр «Академия», 2001. – 743 с., ил.
5. Кириченко В.І. Загальна хімія: Навчальний посібник. [для студ. інженер.–техн. спец. вищ. навч. закл.] / Віктор Іванович Кириченко; [Мін-во освіти і науки України; гриф: лист №14/18.2–1285 від 03.06.2005]. – Київ: Вища шк., 2005. – 639 с.: іл., 83 рис., 80 табл. – Інформаційне середовище: на поч. розд. – Контрол. запитання: після розд. – Структурно-логічні схеми: після розд. – Бібліогр.: с. 635 (22 назви). – ISBN 966-642-182-8.
6. Михалічко Б.М. Курс загальної хімії. Теоретичні основи: Навчальний посібник / Михалічко Борис Миронович; [Мін-во освіти і науки України; гриф: лист № 1.4/18-Г-1180 від 22.11.2006]. – Київ: Знання, 2009. – 548 с. - Бібліогр.: с. 511 (21 назва). – Предм. покажч.: с. 543–548. – ISBN 978-966-346-712-2.
7. Неорганическая химия: В 3 т. /Под редакцией Ю.Д.Третьякова. Т.1: Физико-химические основы неорганической химии: Учебник для студ. высш. учеб. заведений /М.Е.Тамм, Ю.Д.Третьяков; - М.: Издательский центр «Академия», 2004.- 240 с. ISBN 5-7695-1446-9.
8. Неорганическая химия: В 3 т. /Под редакцией Ю.Д.Третьякова. Т.2: Химия непереходных элементов: Учебник для студ. высш. учеб. заведений /А.А.Дроздов, В.П.Зломанов, Г.Н.Мазо, Ф.М.Спиридонов. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.-368 с. ISBN 5-7695-1436-9.
9. Неорганическая химия: В 3 т. /Под редакцией Ю.Д.Третьякова. Т.3: Химия переходных элементов. Кн.1 : Учебник для студ. высш. учеб. заведений /А.А.Дроздов, В.П.Зломанов, Г.Н.Мазо, Ф.М.Спиридонов. – М.: Издательский центр «Академия», 2007.-352 с. ISBN 5-7695-2532-0.
10. Неорганическая химия: В 3 т. /Под редакцией Ю.Д.Третьякова. Т.3: Химия переходных элементов. Кн.2 : Учебник для студ. высш. учеб. заведений

/А.А.Дроздов, В.П.Зломанов, Г.Н.Мазо, Ф.М.Спиридонов. – М.: Издательский центр «Академия», 2007.-400 с. ISBN 5-7695-2533-9.

11. Загальна та неорганічна хімія у двох частинах: Підручник. Частина II [для студ. вищ. навч. закл.] / О.М. Степаненко, Л.Г. Рейтер, В.М. Ледовських, С.В. Іванов; [Мін-во освіти і науки України; гриф: лист № 212 від 03.06.1999]. – Київ: Пед. преса, 2000. – 784с.: іл., 125 рис., 63 табл. – Бібліогр.: с. 771 (28 назв). – Імен. покажч.: с.772–773. – Предметн. покажч.: с.774–783. – ISBN 955-7320-13-8.
12. Романова Н.В. Загальна та неорганічна хімія: Підручник [для студ. вищ. навч. закл.] / Неоніла Володимирівна Романова; [Мін-во освіти і науки України; гриф: лист №13710594 від 30.06.1995]. – Київ: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2004. – 480с.: 54 рис., 30 табл. – Бібліогр.: с. 465 (25 назв). – Імен. покажч.: с. 466–467. – Предм. покажч.: с. 468–477. – ISBN 966-569-106-6.
13. Угай Я.А. Общая и неорганическая химия. – Москва: Высш. шк., 1997. – 527 с.

Запитання для самоперевірки.

1. Визначити заряд комплексного іона, ступінь окиснення і координаційне число комплексоутворювача у сполуках:
 $K[Ag(CN)_2]$; $[Cd(NH_3)_4](NO_3)_2$; $K_2[PtCl_6]$.
2. З переліку частинок Co^{2+} , NO_2^- , NH_3^0 , K^+ складіть шість формул комплексних сполук.
3. Напишіть вирази для констант нестійкості наступних комплексних іонів: $[Co(NO_2)_6]^{3-}$; $[Cr(NH_3)_4Cl_2]^+$.
4. Напишіть рівняння реакцій дисоціації $KAl(SO_4)_2$, $[Cu(NH_3)_4]SO_4$. В якому випадку випадає осад гідроксиду, якщо до розчинів цих солей додати лугу.
5. Напишіть в молекулярному та іонному виді рівняння реакції обміну, маючи на увазі, що утворена комплексна сполука нерозчинна у воді: $K_4[Fe(CN)_6] + Cu(NO_3)_2 \rightarrow \dots$.
6. Знайдіть заряди комплексних частинок і зазначте серед них катіони, аніони та нейтральні комплекси: $[Cr(NH_3)_5PO_4]$; $[Ag(NH_3)_2]$; $[Cr(OH)_6]$; $[Cu(H_2O)_4]$; $[Co(NH_3)_5Cl]$.
7. Напишіть рівняння реакції $AgNO_3 + KI$ (надлишок) $\rightarrow \dots$ по стадіях в молекулярному та іонному вигляді та розрахуйте, чи вистачить 500 мл 10% розчину йодиду калію густиною 1,1 г/мл для перетворення в комплексну сполуку 20 г нітрату срібла? Відповідь: вистачить.
8. Покажіть механізм утворення хімічного зв'язку на прикладах комплексних іонів: NH_4^+ та BF_4^- .
9. Йодид калію осаджує срібло у вигляді AgI з розчину $[Ag(NH_3)_2]NO_3$, але не осаджує його з розчину $K[Ag(CN)_2]$ тієї ж молярної концентрації. Яким є співвідношення між значеннями констант нестійкості іонів $[Ag(NH_3)_2]^+$ (K_{H1}) та $[Ag(CN)_2]^-$ (K_{H2}): а) $K_{H1} > K_{H2}$; б) $K_{H1} = K_{H2}$; в) $K_{H1} < K_{H2}$?
10. Напишіть рівняння реакцій утворення комплексних сполук в молекулярному та іонному вигляді:

